

Aan:
Burgemeester en wethouders Gemeente Medemblik, en
Raadsleden van de Gemeente Medemblik

Participatievisie 2026, 12 januari 2026

Op 9 december 2025 heb ik aan de gemeenteraad een brief doen toekomen.
Het gaat daarin over de wijze waarop is omgegaan met het recht om in te spreken over een onderwerp dat op 8 december op de agenda stond, de Gebiedsvisie Wognum en Nibbixwoud. Er is die raadsvergadering uitgebreid ingegaan op Participatie in relatie met het tot stand komen van de Gebiedsvisie.

Ik heb kennis genomen van de Participatievisie van Gemeente Medemblik 2026.
Een mooi stuk op papier waarvan ik hoop dat Gemeente Medemblik daar als organisatie dankbaar gebruik van zal maken.
Onder optie 14 is het spreekrecht opgenomen als instrument waar bewoners gebruik van kunnen maken richting de gemeenteraad.

Op dit moment zijn de kaders van het spreekrecht duidelijk aangegeven in een reglement van orde voor vergaderingen van de gemeenteraad. Concreet: er is in totaal 30 minuten spreektijd en per spreker 5 minuten.

Ik heb zelf een aantal keren kunnen inspreken. De eerste keer is als springen in het diepe, hoe krijg ik onze boodschap binnen 5 minuten uitgesproken. Ik hoor nu al "U hebt nog 1 minuut", dus rennen geblazen.

Ik wil best begrijpen dat tijd kostbaar kan zijn. Maar wanneer luisteren als eerste trefwoord op het schutblad van de Participatievisie 2026 staat verwacht ik dat daar ook gepaste tijd voor wordt ingeruimd. En dat betreft niet alleen gepaste tijd.

Het is niet voor iedere bewoner of burger vanzelfsprekend om de mond open te doen, zich uit te spreken, laat staan om voor een groep mensen zoals een gemeenteraad gebruik te maken van het recht om in te spreken.

U hebt op een eerder moment de Locale Inclusie Agenda aangenomen.
Waarom noem ik de LIA? Omdat juist de LIA er in moet voorzien dat mensen met een beperking, zoals stotteren of faalangst, niet tegen vermijdbare drempels aanlopen. Waar tijdsdruk of angst voor het onbekende een rol speelt of drempel is. Zoals u weet heeft de LIA een relatie met het VN-handvest Handicap.

Het is belangrijk om ook die mensen in de gelegenheid te stellen hun zegje te doen, zich uit te spreken, zij doen ertoe om echt gehoord te worden. Te veel en te vaak wordt er over mensen gesproken en niet met mensen.
"niets over ons zonder ons".

Alles begint met actief luisteren, willen horen en niet slechts aanhoren, met elkaar in gesprek gaan en mogelijke problemen verhelderen. Kortom oprechte Participatie.

Ik vind het belangrijk dat het gebruik maken van spreekrecht gefaciliteerd wordt. Dat bestaande drempels worden weggenomen of tenminste afgevlakt.

Wilt u hierop reageren, prima!

